54. பொச்சாவாமை

531. *இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த*
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு

அளவிற்கதிகமான அக மகிழ்ச்சியினால்
மறதியினால் கடமையை மறப்பது
அளவு கடந்த கோபத்தினால் ஏற்படும்
அநேக தீமையை விட தீங்கானது !

532. *பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை*
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு

வயிறு நிரப்பக் கூட இல்லாமல் நாள் தோறும்
வருத்துகின்ற வறுமை வாட்டினால்
வளர் அறிவும் அழிந்து விடும் ! அது போல்
வரும் மறதியும் புகழை அழித்துவிடும் !

533. *பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்*
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு

மறதி உடையவர்க்கு
மதிக்கத்தக்க புகழ் வாழ்வில்லை – இது
மண்ணில் உள்ள நூலோர் அனைவரும்
மறுக்க முடியாத உண்மை !

534. *அச்ச முடையார்க் கரணில்லை ஆங்கில்லை*
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு

பயம் உடையவர்க்கு
பலமான கோட்டையிலிருந்தும்
பலத்த பாதுகாப்பு இல்லை !
நல்ல மறதி உடையவர்க்கு
மண் பயன் விளைவிக்கும்
மகத்தான நன்மையில்லை !

535. *முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் தன்பிழை*
பின்னூ றிரங்கி விடும்

நினைவோடு முன்கூட்டியே சிந்தித்து கேடு
நிலைமையைத் தடுக்காது மறந்தவன்
நிலைக்கும் துன்பம் வந்த பிறகு – அதை
நினைத்து நினைத்து தன் பிழை பற்றி வருந்துவான் !

536. *இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை*
வாயின் அதுவொப்ப தில்

எக்காலத்திலும் எவரிடத்திலும் மறதி
எனும் தன்மை இல்லாமல் இருந்தால்
எங்கும் அதற்கு ஒப்பான நன்மை இல்லை !

537. *அரியவென் றாகாத இல்லைபொச் சாவாக்*
கருவியாற் போற்றிச் செயின்

மறவாமை எனும் கருவியால் ஆராய்ந்து
மறக்காமல் காரியம் செய்பவனுக்கு
மலைக்கும் அரிய செயல் எதுவுமே இல்லை !

538. *புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா*
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையும் இல்

அறிவுடையோர் புகழும் செயல்களை
அகிலம் போற்றும் செயல்களை
அக்கறையாய் போற்றிச் செய்ய வேண்டும் !
அவ்வாறு செய்ய மறந்தவர்க்கு
அங்ஙனம் ஏழு பிறவியிலும் நன்மை இல்லை !

539. *இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை உள்ளுக தாந்தம்*
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து

மகிழ்ச்சியின் உச்சக் கட்டத்தில்
மமதையின் பிடியில் பூரித்துப்போய்
கர்வம் கொள்கிற போது அதே நிலையில்
கடமை மறந்து அழிந்தவர்களைக்
கண நேரம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும் !

540. *உள்ளிய தெய்தல் எளிதுமன் மற்றுந்தான்*
உள்ளிய துள்ளப் பெறின்

எய்த குறிக்கோளைப் பற்றியே
எந்நேரமும் சற்றும் மறவாமல்
எண்ண முடிந்தால் நிச்சயம்
எண்ணியதை எளிதில் எய்திடலாம் !